

UCHWAŁA NR 211/XXX/2013
RADY GMINY PŁONIAWY-BRAMURA

z dnia 19 czerwca 2013 r.

w sprawie nadania nazwy rondu położonemu na terenie Gminy Płoniawy-Bramura

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2013r. , poz.594) Rada Gminy Płoniawy-Bramura uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Rondu położonemu w obrębie wsi Płoniawy-Bramura na skrzyżowaniu dróg powiatowych nr 3236W Jednorozec - Kuchny - Płoniawy-Bramura i drogi nr 2120W Młodzinowo - Łazy nadaje się nazwę: generała Antoniego Szyllinga.

2. Położenie ronda, o którym mowa w ust.1 uwidocznione jest na załączniku graficznym, który stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Płoniawy-Bramura.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

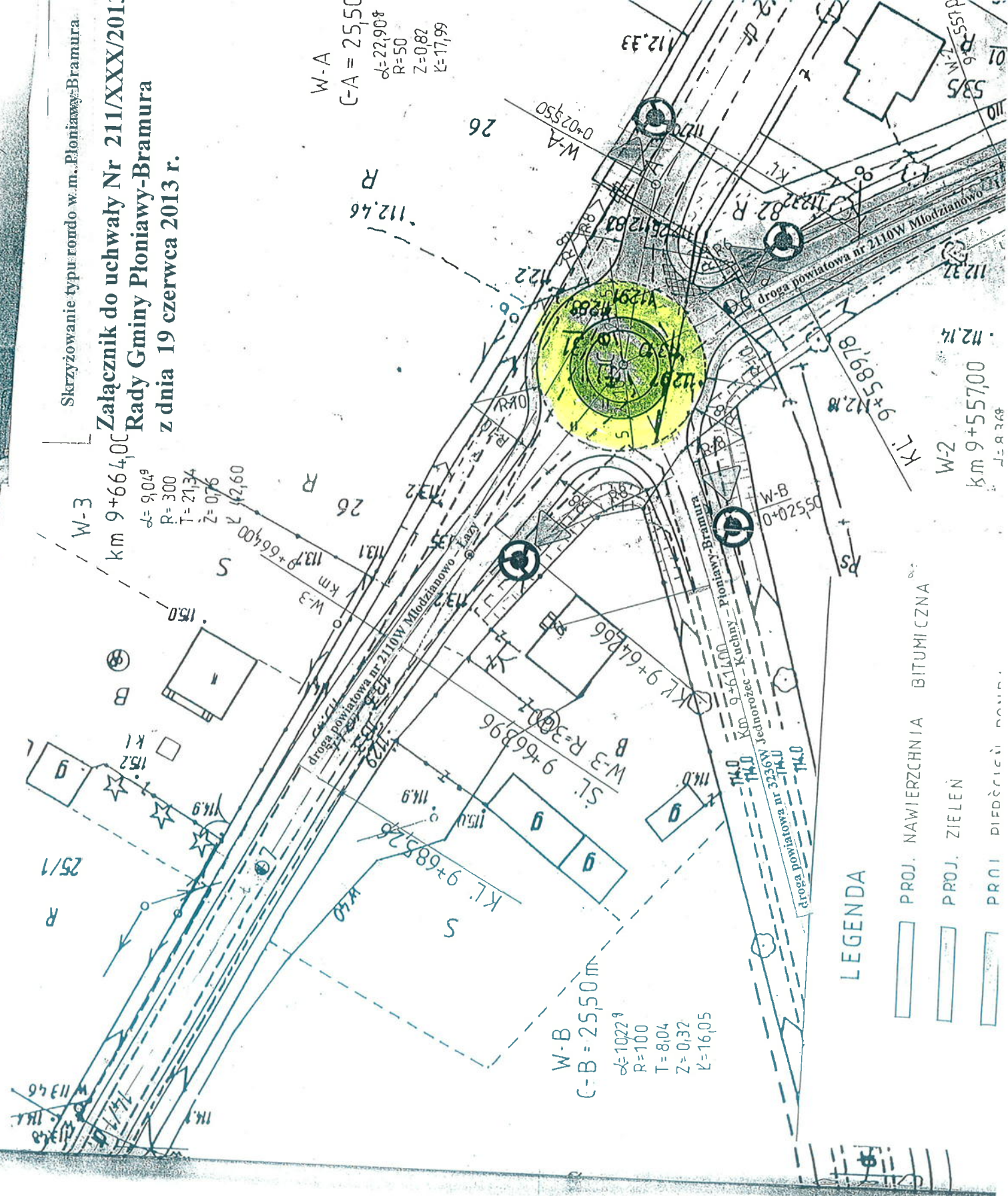
Przewodniczący Rady Gminy

Zbigniew Tomaszewski

Skrzyżowanie typu rondo w m. Płoniawy-Bramura

**Załącznik do uchwały Nr 211/XXX/2013
Rady Gminy Płoniawy-Bramura
z dnia 19 czerwca 2013 r.**

W-A
C-A = 25,50
 $\phi = 22,908$
R = 50
Z = 0,82
K = 17,99

LEGENDA

- PROJ. NAWIERZCHNIA BITUMICZNA
- PROJ. ZIELEŃ
- PROJ. DROGA

**PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY**

Zbigniew Tamaszewski

Uzasadnienie

do projektu uchwały w sprawie nadania nazwy rondu.

Niniejsza uchwała jest inicjatywą radnych Rady Gminy Płoniawy-Bramura mającą na celu uhonorowanie pamięci i dokonań wywodzącego się ze wsi gminnej Płoniawy-Bramura generała Antoniego Szyllinga – jednego z wyższych dowódców Wojska Polskiego w epoce międzywojennej, poprzez nadanie nazwy rondu w Nowych Płoniawach jego imienia.

Antoni Szylling urodził się 31 sierpnia 1884 r. Niektóre źródła historyczne podają, że Antoni Szylling urodził się we wsi Płoniawy-Bramura w jednym z dwóch dworów. Dzieciństwo spędził najpewniej w rodzinnych Płoniawach, a do szkół uczęszczał w Warszawie, uzyskując dyplom nowoczesnego rolnika. W roku 1904 uzyskał maturę. Wychowany w duchu patriotyzmu, jako syn syberyjskiego zesłańca Aleksandra Szyllinga, Antoni od młodości lat działał w ruchu oporu przeciwko rosyjskiemu zaborcy, za co był trzykrotnie więziony. Po wybuchu I wojny światowej w stopniu chorążego został wcielony do 7 Rewelskiego Pułku Piechoty, a którym walczył na froncie niemieckim i rumuńskim. W uznaniu zasług szybko awansował. W 1915 roku został podporucznikiem, rok potem porucznikiem. W roku 1917 awansowany dwukrotnie: na sztabskapitana i kapitana. Po wybuchu rewolucji październikowej w Rosji wstępuje do Związku Wojskowych Polaków w Kiszyniowie, który podporządkowuje się dowództwu II Korpusu Polskiego. Kapitan Szylling został najpierw dowódcą kiszyniowskiego garnizonu polskiego, potem organizuje i - już jako major - dowodzi 77 rezerwowym pułkiem piechoty, z którym dociera do Korpusu. W wyniku klęski wojsk polskich trafił do niemieckiej niewoli. Przebywał w obozie jenieckim w Gustrow, a potem w forcie w Brześciu. Po zakończeniu wojny i uwolnieniu major Szylling od stycznia 1919 roku rozpoczyna służbę w Wojsku Polskim. Początkowo pracuje w Komisji Weryfikacyjnej Oddziału Personalnego Sztabu Generalnego, od maja dowodzi 2 pułkiem strzelców (przemianowanym na 44 Pułk Strzelców Kresowych). W czasie wojny polsko-bolszewickiej dowodzi 25 Brygadą Piechoty, awansując na podpułkownika. Po zakończeniu wojny dowodził Szylling piechotą w 13 dywizji, a 20 marca 1922 roku, po awansie na pułkownika, przeszedł na własną prośbę do rezerwy. Od 1 stycznia 1926 roku powrócił do służby i dowodził piechotą 28 DP w Warszawie, potem tę samą funkcję pełnił w 23 DP w Katowicach. W międzyczasie ukończył Centrum Wyższych Studiów Wojskowych, uzyskując najwyższe kwalifikacje dowódcze. W 1929 r. mianowany generałem brygady, a w 1937 roku objął stanowisko generała w Generalnym Inspektoracie Sił Zbrojnych, gdzie zajmował się całością prac wojskowych na Śląsku. Swoistą konsekwencją było mianowanie Szyllinga dowódcą mającej bronić Śląska Armii "Kraków", którą dowodził w kampanii wrześniowej. Jednak już 20 września 1939 r. dostaje się do niemieckiej niewoli. Niemal cały pozostały okres wojny, bo do 30 kwietnia 1945 roku spędził generał Antoni Szylling w obozie jenieckim VII A Murnau. Wyzwolony przez Amerykanów - wyjechał najpierw do Francji, następnie do Wielkiej Brytanii i Kanady. Rok po zakończeniu wojny mianowano Antoniego Szyllinga generałem dywizji. Zamieszkał w Montrealu, gdzie zmarł 17 czerwca 1971 roku. Miejscem jego wiecznej warty jest cmentarz Satveur des-Mont.

Do dzisiaj na terenie Gminy Płoniawy-Bramura nie ma miejsca upamiętniającego postać generała Antoniego Szyllinga, dlatego podjęcie przedmiotowej uchwały jest zasadne.

Przewodniczący Rady Gminy

Zbigniew Tomaszewski